

חֲקִיקִין בִּיה. וְכִלְהוּ אֶתְוּן סְתִימִין גּוֹ הַהוּא רוּחָא, וּלְפּוּם שַׁעְתָּא סְלִקִין רְשִׁימִין דְּאִינוּן אֶתְוּן לְגוֹ אַנְפִין. וּכְמָה דְּאִינוּן אֶתְוּן סְלִקִין, הָכִי אֶתְחַזְוִין אַנְפִין, בְּדִיוקְנִין רְשִׁימִין לְפּוּם שַׁעְתָּא, בְּחִיזוּ דְלָא קְיִימָא. בַּר אִינוּן מְאָרִי דְחֲכֻמָּתָא דְאֶתְקִימָן בְּהוּ, וְלָא אֶתְנַשִּׁי מִנִּיהוּ.

הַהוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי עֲלָמָא דְאֶתִי, (אִיהוּ רִזָּא דְאִוְרִייתָא) וּמִתְמָן נִפְקָא רִזָּא דְאִוְרִייתָא, בְּכִלְהוּ אֶתְוּן דְּאִינוּן תְּרִין וְעֶשְׂרִין אֶתְוּן, כְּלָלָא דְכִלָּא. וְהַהוּא נְהָרָא דְנִפְיָק מִעֵדָן, נָטִיל כְּלָא. וְכַד פִּרְחָן מִנִּיהּ אִינוּן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, כְּלָהוּ מְצֻטִיָּרִין בְּצִיּוּרָא דְאִינוּן אֶתְוּן, וְהָכִי נִפְקִי כְלָהוּ. וּבְגִין כֵּן, רוּחָא דְבַר נֶשׁ דְּמְצֻטִיָּרָא בְּצִיּוּרָא דְאֶתְוּן, עֶבֶד צִיּוּרָא בְּאַנְפִין. אֲמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי הָכִי צִיּוּרָא דְאִימָא, לָא מְצֻטִיָּרָא גּוֹ הַהוּא רוּחָא, אֲמַרוּ, הָכִי שְׁמַעְנָא מִנִּיהּ דְמַר, דְּצִיּוּרָא דְאֶתְוּן מְסֻטְרָא דְלַעֲלָא, וְצִיּוּרָא דְאִימָא מְצֻטִיָּרָא בְּהַהוּא רוּחָא לְתַתָּא. צִיּוּרָא דְאֶתְוּן אֶתְגְּנִיזוּ לְגוֹ, וְצִיּוּרָא דְאִימָא כְּלִיט לְבַר.

צִיּוּרָא דְאִימָא, פְּנִי אָדָם, פְּנִי אַרְיִ"ה, פְּנִי שׁו"ר, פְּנִי נֶשׁ"ר. וְרוּחָא עֶבֶד צִיּוּרָא דְכִלְהוּ לְבַר לְפּוּם שַׁעְתָּא, בְּגִין דְכָל מַה דְאִיהוּ מְסֻטְרָא (ד) צִיּוּרָא דְרוּחָא כְּלָטָא לְבַר, וְאֶתְחַזִּי וְאֶתְגְּנִיז. וְכָל הַנִּי דְיִוְקְנִין, אֶתְחַזִּין, מִתְצִיָּרִין בְּצִיּוּרָא דְאֶתְוּן אַף עַל גַּב דְאִינוּן גְּנִיזִין. אֲלִין אַרְבַּע דְיִוְקְנִין אֶתְחַזִּין לְפּוּם שַׁעְתָּא, לְאִינוּן מְאָרִי דְעִינִין, דִּידְעִין בְּרִזָּא דְחֲכֻמָּתָא לְאֶסְתְּפִלָּא בְּהוּ.

צִיּוּרָא קְדָמָא"ה, כַּד אָזִיל בַּר נֶשׁ בְּאַרְחָא קְשׁוּט, אִינוּן דִּידְעִין בְּרִזִין דְמַרְיָהוּן מְסֻתְפִלָּן בִּיה, בְּגִין דְהַהוּא רוּחָא דְלְגוֹ, מִתְתַקְנָא בִּיה, וּכְלִיט לְבַר, צִיּוּרָא דְכִלָּא. וְהַהוּא צִיּוּרָא אִיהוּ צִיּוּרָא דְאָדָם, וְדָא אִיהוּ צִיּוּרָא שְׁלִים יִתִיר מִכָּל צִיּוּרִין. וְדָא אִיהוּ צִיּוּרָא, דְאֶעְבַּר לְפּוּם שַׁעְתָּא, קָמִי עִינִיָּהוּ דְחֲפִימִי לְבָא. הָאִי כַּד מְסֻתְפִלָּן בְּאַנְפּוֹי לְבַר, אִינוּן אַנְפִין דְקִימָן קָמִיה, עִינִין דְלְבָא רַחִים לוֹן.

אַרְבַּע סִימְנִין דְאֶתְוּן אִית בְּהוּ, שׁוּרִיָּקָא חַד כְּלִיט בְּשִׁכְבוֹ, מְסֻטְרָא דִימִנָּא, וְשׁוּרִיָּקָא חַד דְכִלִּיל תְּרִין אַחְרָנִין דְאֶחִידָן בִּיה, בְּסֻטְרָא דְשְׁמָא לָא. וְאֲלִין ד' סִימְנִים, אִינוּן ד' אֶתְוּן, דְאֶקְרוּן עֵדוּת וְסִימְנָא דָא ע'. הַהוּא שׁוּרִיָּקָא דְסֻטְרָא יְמִנָּא, דְכִלִּיט בְּשִׁכְבוֹ. ד' וְאִינוּן תְּרִין אֶתְוּן דְמִתְחַבְּרָן בִּיה (כ"א ו"ת אִינוּן עֵדוּת), ו"ת אִינוּן הַהִיא שׁוּרִיָּקָא דְכִלִּיל תְּרִין אַחְרָנִין, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְכְּתִיב, (תהלים פא) עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ דְכָל מְאָן דְחָמָא לִיה הָוָה רַחִים לִיה בְּלַבּוֹי, וּבְרַחֲמֵימוֹ אֶשְׁתָּלִים.

וְרַעָא דְדוּד מִתְהַפֵּךְ בִּיה חִיזוּ דְגוּוֹנִין, וּבְגִין כֵּן טַעָה שְׁמוּאֵל, דְכְּתִיב,

(שמואל א טז) אל תבט אל מראהו, בגין דסטרא אחרא הוה ביה באליאב, דלא הוה הכי בדוד, דיוקנין דדוד טמירין אינון, דהא דיוקנין דסטרא אחרא, אתפליל גו דיוקנין, ויהוה דיוקנא דסטרא אחרא אתחזי ביה בקדמיתא, דאעבר על עיינין לפום שעתא, ובהיל לבא ודחיל, ולבתר (שמואל א טז) וטוב רואי וי' עמו. ודא איהו עדות לגביה.

דיוקנא דא דאדם, פליל פל דיוקנין, וכלהו כלילן ביה, האי לא בהיל ברוחיה. בשעתא דרוגזיה איהו בנייחא, ומלוי בנייחא, ומיד אתפייס. (דף ע"ד ע"ב)

זרעא דדוד דאתחזי ביה ההוא דיוקנא בקדמיתא, דאעבר לפום שעתא על עיינין, ברוגזיה בנייחא, מיד אתפייס. אבל נטיר דבבו כנחש לסופא. בגין דההוא סטרא גרמא ליה, דסחרא בכל סטרין. אבל מוחא דבגו קליפה ולבא מתישרא, ונציבא דא לאינון זפאין. אבל חייבין לא מתעברן מההוא דיוקנא קדמאה בישא, ואתחברן (ואסתאבו) ביה בכלא.

ציון"א תנינ"א, אי ההוא בר נש לא אזיל פל פך בארחא בישא, ואסטי מההוא ארחא, ותב למאריה, לא דהוא רגילא בארחוי דמתקנן, אלא איהו דהוה באינון ארחי מתעדי, וסטי מנייהו ותב למאריה. האי איהו רוחא טבא שארי למשרי עלוי, ולאפתקפא על זוהמא קדמאה דהוה ביה, ובליט לבר, באסתפלוחא, דעיינין לפום שעתא, פחד דיוקנא דאריה דאתגבר האי בשעתא דחמי ליה, ההוא חיזו גרים ליה לאעבר בלביה אריה דמתגברא לפום שעתא.

האי מסתפלן באנפוי לבתר, אינון אנפין דלבא לא רחים לון לפום שעתא, ומיד תב לביה ורחים ליה. פד מסתפלן ביה אכסיף, וחשיב דכלא נדעין ביה. אנפוי חפיין דמא לפום שעתא, מתהפכן לחוורא או לירוקא. תלת שוריין אית באנפוי. חד לימינא, דדא אתפשט באנפוי ואתאחיד ביה. חד דסלקא לחוטמיה לעילא, ותרין לשמאלא. וחד דאתפשט לתמא מאינון תרין, ואחיד בהאי ובהאי. ואלין אינון אתוון דמתחקקן באנפוי, ואלין בלטין דלא שכיבין. וכד מתישבא וארגיל בארח קשוט, שכבין.

זרעא דאינון אתוון איהו קריב. דא הוה רחיק, והשתא אינון אתוון בלטין באנפוי, וסהדין ביה בבהילו. וסימנא דא ק' (ד"א ח) מסטר ימינא אתוון אחרנין מסטר (דף ע"ה ע"א) שמאלא, ואף על גב דשוריין אחרנין אתחזון באנפוי, לא בלטין לבר פהני. בר בזמנא דהוה אזיל בעקימו. האי איהו זרעא דדוד, אתהפך מחיזו דא. בקדמיתא אתחזי בדיוקנא